

Hlavní název: Dějiny anglické.
Druh dokumentu: svazek
ISBN: null
Autor: Macaulay, Thomas, Babington, Macaulay
Strana: 277

SYSTEM
♦KRAMERIUS♦

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerus@nkp.cz

lečnou: Angličany, táhnoucí za sebou ostatní království Britské, a Holland, táhnoucí za sebou ostatní obce Nizozemské. Angličany a Holland byly sice rozervány vnitřními falcemi a byly od sebe rozděleny obapolnou nedůvěrou a nelibostí: ale obě země byly pevně umíněny, že se nepodrobí panství francouzskému; a obě byly hotovy nesti svůj podíl a více než svůj podíl nákladu na válku. Největší díl údů tohoto spolku nebyli národové, nýbrž jednotliví lidé, jeden císař, jeden král, kurfiřtové, vévodové; a mezi těmito lidmi byl sotva jediný, jehož celá mysl se nesla k boji, sotva jediný, jenž se nerozpakoval, jenž nenalézal nějaké omluvy, když opominul plnění závazky své, jenž neočekával, že jej podkoupí, aby hájil svých práv a prospěchů proti společnému nepříteli. Ale válka tato byla válkou národa Anglického a Hollandského. By nebylo tak, nebyli by ani Angličany ani Holland snášely jediný rok břemen, která na ně uvalila. Když Vilém pravil, že by raději zemřel s mečem v ruce, než by se pokořil Francouzům, vyslovil, co cítil netoliko sám, ale i dva mocné státy, jichžto byl prvním úředníkem. K těmto dvěma státům nechovali na neštěstí jiní státové mnoho soucitu. Ano jiné státy pohlížely na tyto dva státy tak, jako chudí šejdíři pohlížejí na bohaté, poctivé, štědré hlupáky. Angličany a Holland byly bohaty; a byly horlivy. Jejich bohatství budilo lakotnost celého spolku; a k tomuto bohatství byla jejich horlivost klíčem. Pronásledování jsou špinavou dotíravostí ode všech spojenců svých, začínaje od císaře, jenž pychaje osamělou důstojností svou nechtěl Viléma nazývati Majestátem, až do nejmenšího markraběte, jenž mohl přehlédnouti celé knížetství své s roztlučení oken nízkého a chatrného domu, kterýž jmenoval svým palácem. Nebylo dost toho, že Angličany a Holland dávaly více, než na ně slušelo, na válku po zemi a že vedly bez pomoci veškeren náklad na válku námořskou. Byly obklíčeny zástupem jasných žebráků, z nichž někteří byli hrubí, jiní ponížení, ale všickni neunavni a nenasytni. Jeden mocnář přicházel každého roku s pokornou tváří vypravuje jim nějakou žalostnou povídku o svých nehodách. Urputnější žebrák hrozíval, že se přidá k třetí straně a učiní o sobě mír s Francouzi, nepovolí-li se jeho žádostem. Mimo to měl každý panovník své ministry a milce; a tito ministři a milcové dávali stále na srozuměnou, že jim Francouzi chtějí platiti, aby odtrhli pány své od koalice a že by Angličané a Hollanďané jednali opatrně, kdyby podali více než Francouzi.